

אחים

דרמה בשתי מערכות

מאת

שי שבתאי

מערכה ראשונה

תמונה 1

הבמה מוארת חלקית. חבורה של חיילים בלבוש חצי-מדים מרושל.

משולם: אחי, ראית מה גרב עשה?

זמיר: מה?

משולם: איך הוא פוצץ ת'בן זונה. אחת ישר בפה. הוא התחיל לבכות. עפו לו שיניים

זמיר: לגרב?

משולם: לא מטומטם. לבן זונה.

זמיר: איך עפו לו שיניים?

גוזלן: אתה פעם קיבלת קת ישר לפנים?

זמיר: קיבלתי מימיה בפרצוף בטקס פז"מ

משולם: אל תשווה אחי. קת זה קת ומימיה זה מימיה. פיי... איך עפו לו השיניים...

זמיר: ממש יצאו החוצה מהפה?

משולם: תקשיב, אני מדבר איתך על הבן זונה, איך שהוא מקבל ת'מכה וצועק, אחר כך הוא בוכה, ואיך שהוא פותח ת'פה לבכות כמו ילדה עפות לו מהפה חמש שיניים לפחות.

זמיר: חמש?

משולם: לפחות.

גוזלן: זה לא היה חמש. זה היה כמה חתיכות של שתי שיניים אולי.

משולם: מה אתה מזיין, אני אומר'ך חמש. אפילו שש.

גוזלן: לך יא מקולף.

משולם: אחי, באמא שלי לך תשחיל ת'קנה ש'ך באיזה חור למה נראה לי לא זיינת יותר מדי זמן

גוזלן: נלך לשאול את גרב.

משולם: גרב מגדל כינים על הביצים במרפאה המחוזית

זמיר: ומה עם הבן זונה?

משולם: אה?

זמיר: הבן זונה.

משולם: הערבי?

זמיר: כן, עפו לו שיניים.

גוזלן: אז עכשיו יהיה לו יותר קל למצוץ להומו המזדיין בתחת.

משולם: השושואיסטים לקחו אותו לאוטו שלהם.

ברגמן: טוב זונות, מוכנים?

זמיר: יאללה.

הם זזים הצידה, מתגלה חייל – אלי חוטה- כורע על ברכיו כפות ועם כיסוי ראש.

ברגמן: חמש נמנם, תקריא לו ת'כתב אישום

זמיר: אני?

ברגמן: אתה מכיר עוד נמנם בפלוגה?

זמיר: (לוקח דף מברגמן) רב טוראי אליהו טוטה- אתה נאשם

חוטה: אלי.

משולם: מה זה?

חוטה: לא אליהו טוטה. אלי, אלי חוט-

משולם בועט בבטן החייל. החייל נאנק.

ברגמן: הצעיר האפס לא ידבר אלא אם תינתן לו הרשות

גוזלן: ימשיך כבודו- (צוחקים כולם חוץ מחוטה)

משולם: גדול אחי, ימשיך כבודו- כמו בסרט

ברגמן: איך, איך ת'יודע להרוס בדיחות. תקרא

זמיר: אתה נאשם-

ברגמן: מהתחלה.

זמיר: מה?

ברגמן: תקרא מהתחלה.

זמיר: רב טוראי אליהו טוטה (שהיה, ממתנינים לתגובה).

גוזלך: למד הזבל

זמיר: אתה נאשם שבתאריך השביעי לחודש דצמבר נהגת בחוסר כבוד, זלזול וחוצפה כלפי חבר ותיק בפלוגת אריות הברזל

כולם חוץ מחוטה: אריות! אריות! א-ר-י-ו-ת!

זמיר: האם אתה מודה באשמה?

חוטה: לא מודה

משולם בועט בו שוב.

ברגמן: אני קורא לעד הראשון מטעם התביעה. אני. חמש נמנם, נהל דיון

זמיר: אני קורא לעד הראשון מטעם התביעה, מר שמונה נפיץ להעיד

ברגמן: תביא ת'דגל

זמיר: בשביל?

ברגמן: להישבע עליו. אתה יודע, כמו שנשבעים בתנ"ך.

גוזלן מביא דגל בצבעי הפלוגה, מקפל אותו ומניח מתחת לידי ברגמן

זמיר: אתה נשבע לומר את האמת כל האמת ורק האמת או שאמא של שבע פינוק תישרף?

כולם חוץ מחוטה צוחקים.

ברגמן: נשבע

זמיר: יאללה שפוך.

ברגמן: לא ככה יא חרטט

זמיר: יאללה מה יש'ך, אנחנו לא בטלוויזיה

ברגמן: דיבור נגוע יש'ך. אני מעיד שהטירון הביזון הצעיר שחולם להיות צב"ח, העליב אותי, השפיל אותי, וסירב פקודה.

חוטה: אתה לא המפקד שלי

משולם בועט בחייל הצעיר.

ברגמן: אני לא המפקד ש'ך, אני אבא ש'ך יא זבל.

זמיר: שמונה נפיץ, תאר את מהלך האירועים לבית המשפט

גוזלך: טוב נמנם. עורך דין נהיית, וואללה.

ברגמן: אני וחברי הותיקים סיימנו את סעודת הערב

משולם: החחח... סעודת הערב

ברגמן: מה נתפס לאחותך?

משולם: איך שאמרת, סעודה... תגיד א. ערב

ברגמן: בכל מקרה, הטירון הביזון הפעור שיכול רק לחלום על להיות צב"ח, טוטה המניאק, היה בתורנות מטבח, וקיבל פקודה להכין לי קפה. הזבל הכין לי קפה מחורבן, ושם בו מלח במקום סוכר

חוטה: כי איזה חרא החליף ת'קופסאות-

משולם: שתוק! (בועט בו)

ברגמן: נעלבתי. הטעם המחורבן של הקפה המזויין של הטוטה המניאק לא נשטף עד היום. כבד את אביך ואת אמך טוטה. אני מבקש מכבוד השופט לנהוג במלוא חומרת הדין עם הנאשם.

זמיר: אתה לא יכול להיות גם התובע וגם העד

ברגמן: תגיד נמנם, מה נסגר איתך? אתה לא קובע כלום. בשביל זה יש חבר מושבעים.

זמיר: טוב. הנאשם רוצה להגיד משהו להגנתו?

חוטה: אני מצטער, זה היה בטעות-

משולם: מספיק. (מכה)

זמיר: חבר המושבעים?

משולם וגוזלן: אשם

ברגמן: העונש שמבקשת התביעה הוא נוהל קפה ותיקים

משולם וגוזלן צוהלים.

חוטה: מה זה נוהל קפה ותיקים? מה זה נוהל קפה ותיקים?

זמיר: בית המשפט מכריע (שהיה) נוהל קפה ותיקים ועבודות שירות של עבדות צעירים של טוטה למר שמונה נפיץ

ברגמן הולך ומביא קפה, קומקום מים וסוכר. גוזלן אווזו בחייל הכפות, משולם פותח לו בכוח את הפה. זמיר עומד מהצד. ברגמן שופך קפה לתוך הפה של החייל, סוכר, ואז מים. חוטה מחרחר. משולם מערבב בכפית בתוך פיו. כולם צוחקים.

ברגמן: מחר על הבוקר אתה מתייצב מגולחץ לתחילת עבודות שירות.

משולם מתיר את החייל הכפות. הם הולכים. החייל הכפות מסיר את כיסוי הראש.

תמונה 2

איתי - קצין בדרגת סגן, עומד במרכז הבמה. הוא מדבר אל הקהל, כאילו מול החיילים של הפלוגה.

איתי: כמה דברים אחרונים. עד עכשיו הקו מוצלח. מוצלח מאוד. ביצענו מחסומים, סיורים ומעצרים יותר ביעילות מכל גדוד אחר. אני אמנם חדש כאן, אבל ממה שהספקתי לראות יש לי פלוגה מקצועית, איכותית ומורעלת. כאן בקו ביטלנו את הותיקות. עוד שבוע אנחנו עולים לאימון בצפון. לרמה. באימון חלק מהזכויות לותיקים יוחזרו. בהתאם להוראות מטכ"ל אני מזכיר לכולם שכל הזוברים ומשפטי פז"מ אסורים. ההקלות לותיקים יהיו רק בנושא המטבח. בכל השאר אין צעירים ואין ותיקים. גם ותיקים עולים לשמור בגדוד. הקו הזה הוא דוגמה שאפשר להיות כולם יחד, נשמור על מסייעת 67 כפלוגה אחת, מאוחדת. אסולין, - גרב-, מוסר לכולם ד"ש. הוא יחזור מהבית חולים כמו חדש ויצטרף אלינו לרמה. שאלות? משוחררים.

איתי מסתובב לצאת. נכנסת גל, מש"קית ת"ש פלוגתית.

גל: הי-

איתי: חכי שילכו

גל נעמדת במקומה. איתי מתקרב אליה לאט.

איתי: הכל טוב?

גל: מה אתה עושה עכשיו?

איתי: יש לי ישיבה עם גדי עוד עשר דקות.

גל: רוצה לבוא לקפה?

איתי: עכשיו באמצע היום להיכנס איתך לחדר? אין מצב

גל: די, כולה קפה

איתי: איתך אין רק קפה

גל: נכון. יש גם סיגריה

איתי: אני יבוא הערב אחרי ישיבת סגל.

גל: אבל בערב גם רונית בחדר.

איתי: עוד יותר טוב

גל: סתום מפגר (איתי צוחק) יאללה, רק תבוא.

הוא פונה לצאת. היא קוראת אחריו

גל: תביא סוכר. נגמר הסוכר

איתי יוצא. היא פונה לצאת ואז חוצה את הבימה אלי חוטה, הוא נראה קצת מוזר. ידיו בכיסים, מרושל, מביט בקרקע. גל פונה אליו

גל: הי אלי.

הוא נעצר. מרים פניו. האזור סביב הפה שלו נראה נפוח ואדום. עושה רושם שקשה לו לדבר.

גל: מה זה? מה קרה לך?

חוטה: כלום

גל: זה לא נראה כמו כלום

חוטה: זה כלום

גל: זה לא כלום

חוטה: יש אישור?

גל: נבדקת? הלכת למרפאה?

חוטה: יש אישור? האישור שלי?

גל: עדיין בטיפול. אתה חייב להיבדק. זה נראה כמו כווייה רצינית.

חוטה: את לא חובשת. את מש"קית ת"ש. מה עם האישור עבודה שלי.

גל: זה לוקח זמן. הם צריכים לבקר אצלך בבית, לאשר שהמצב מחייב שתצא לעבוד. (שהיה) היית בבית בסוף שבוע? בגלל זה אתה לא רוצה לומר לי מה קרה לך? אלי, אם אתה צריך עזרה אז תדבר, תגיד. אל תשמור בבטן, זה לא טוב, אם קורה משהו בבית-

חוטה: אז עכשיו את גם קב"נית? תשיגי לי ת'אישור. (יוצא)

גל: (מתקשרת) הי. אני יודעת שא- כן- זה דחוף- חוטה- אלי חוטה- הצעיר בחמש- כן- נראה לי ש- נראה לי שהוא - טוב- טוב- כן- ביי.

גל פונה לצאת. אלי מגיח בריצה ואוחז בידה

חוטה: תרדי מזה.

גל: היי- מה-

חוטה: תרדי מזה. תרדי.

גל: אתה מכאיב לי

חוטה: (עוזב את ידה) סליחה. תעזבי את זה. זה לא עניינך. פשוט תרדי מזה.

גל: טוב, בסדר. אתה חייב לטפל בעצמך.

חוטה: אני אלך לחופ"ל אם את תבטיחי לרדת מהעניין.

גל: די, נגמר. ירדתי.

חוטה: אין לך מושג. את לא מבינה כלום.

גל: תעזור לי להבין.

חוטה: סגרת 21.

גל: אז לא היית בבית בסוף שבוע.

חוטה: סגרת 21.

גל: הכווייה?

חוטה: תרדי מזה.

גל: תאונה? מים חמים בתורנות מטבח?

חוטה: משהו כזה.

גל: נראה לך שאני מאתמול בצבא? שאני לא מבינה? שאני לא יודעת?

חוטה: את לא יודעת.

גל: אני לא?

חוטה: אין לך מושג.

גל: טוב. עוד משהו?

חוטה: אל תגידי לאיתי כלום. אל תגידי לאף אחד כלום. אל תגידי כלום.

גל: יש לי חובת דיווח.

חוטה: מטומטמת! את לא מבינה שאם תגידי אז זה יהיה רק-רק-

גל: יותר גרוע?

חוטה: תגידי מה שבא לך. אני שפכתי בטעות מרק רותח ממצקת גדולה. רציתי לטעום. היה סבבה. מרק עוף. בטעם עוף. יש לי עדים

גל: אסור לי לשתוק

אלי: על מה? על מה? על מרק עוף? לכי תדברי על מרק עוף. כמה שבא לך תזייני ת'מוח על מרק עוף.

גל יוצאת לאט.

חוטה: לכי תשטנקרי על מרק. יחשבו שאת פסיכית. יש לי עדים, יש לי עדים.

נותר לבדו על הבמה. מוציא משחה ומורח על הכוייה.

תמונה 3

אוהל הותיקים. ברגמן יושב על כורסא ישנה ומעשן, רגליו מונחות על חוטה הכורע על ארבע ומשמש הדום. על מיטה סמוכה זמיר קורא עיתון ומשולם עם גיטרה.

זמיר: שש. איך שש איך. על האפס

משולם: (מנגן ושר לפי נפרדנו כך) אוי הקצינה אוי הקצינה

זמיר: תגיד לי זה קבוצה זה, זה קבוצה? זה זבל, זה חרא

משולם: עם התלתל על הפטמה

זמיר: איזה בושה. כמה כסף משלמים להם לזבלים. שש אפס.

משולם: וכשאני רואה אותה

זמיר: הנה, אפילו בעיתון כולם קיבלו ציון 4

משולם: תחתוני קטנים עלי

זמיר: חיימון קיבל 3

משולם: קטנים עלי

זמיר: חצי נקודה על כל גול. איך הם לא מתביישים

משולם: אופס, נקרעו התחתונים (כולם חוץ מאלו) השפרצתי לה על הפנים

זמיר: תאמין לי, עדיף לסגור שבת מלראות ת'חארות האלה

ברגמן: תחליף קבוצה

זמיר: אה?

גוזלן: הוא אמר תחליף קבוצה

זמיר: נראה לך? קבוצה לא מחליפים. זה כמו אמא.

משולם: ואם יש'ך אמא ערבייה?

זמיר: אז ת'ערבי

ברגמן: תחליף קבוצה

זמיר: לא מחליפים קבוצה

ברגמן: תעבור אלינו אחי. אצלנו הכל נקי מערבובשים.

זמיר: למה מי ערבי אצלנו?

משולם: החח... מה ת'מפגר? שקיף, עוואד, אנואר

זמיר: אנואר לא ערבי. הוא צ'רקסי

משולם: הוא ערבי

זמיר: צ'רקסי

משולם: ערבי נוצרי

זמיר: צ'רקסי, בדוק צ'רקסי, רוצה להתערב?

ברגמן: ואם הוא צ'רקסי, מה זה משנה?

זמיר: משנה. לא ערבי. צ'רקסי. בטח משנה.

ברגמן: לא משנה צ'רקסי, נוצרי, מוסלמי, צ'צ'ני או טטארי. הוא לא יהודי. אצלנו רק יהודים צריכים לשחק.

משולם: למה מה, כל הזרים שלכם יהודים?

ברגמן: לא מדבר על זרים

חוטה משמיע קול לא ברור

משולם: תסתום גבלה

ברגמן: רגע- כמה נשאר לו מההקצבה?

זמיר: חמש מילים

ברגמן: טוב. רוצה לדבר?

חוטה: כן

זמיר: ארבע

חוטה: גם אני אוהד בית"ר

ברגמן: ברכות ילד. ככה אני אוהב אותך.

זמיר: זהו, נגמרו לך המילים.

ברגמן: אני מחליט כמה טוטה מדבר. הוא אוהד בית"ר. אולי יש לך עתיד טוטה. אולי יש לך עתיד.

משולם: (מתחיל לשיר) אוי אוי אוי, המסייעת, אוי אוי

נשמעת צעקה- "זונה במאהל". אחריה עונים עוד מבחוץ, וגם משולם וברגמן צועקים- "זונה במאהל".
הותיקים יוצאים החוצה. חוטה מחכה כמה שניות ואז מעז לקום. מציץ החוצה מהאווהל. נשמעות צעקות
"שולקת בזנטיים", "חולצת קרקובים" וסתם שאגות שהופכות בסוף למשהו שבטי - מעין "הו-הו-הו". חוטה
חוזר לכריעה לפתע. כמה שניות אחרי חוזרים כולם. גוזלן הצטרף אליהם. הם צוהלים ומרוגשים. ברגמן
מתיישב על חוטה.

גוזלן: בן זונה! בן זונה! איך אני אוהב את זה!

משולם: ראיתם איך היא ברחה?

זמיר: אתם יודעים מי זאת?

משולם: אחותך?

גוזלן: אסור'ך אתה לנסות להצחיק. פשוט אסור.

זמיר: מברג.

משולם: מה? זאת מברגונית? היא נראתה כמו סתם חיילת. הייתי קודח אותה (צוחק) קולטים, מברגה-
לקדוח?

חוטה: אתם לא נורמלים, אתם התנפלתם על קצינה מהמפקדה של הגדוד? אתם פשוט פסיכים

ברגמן: וואו-וואו-וואו-וואו-וואו-וואו-וואו-וואו-וואו-וואו. אני שמעתי ציוץ של עכברוש? הרמת ת'ראש יא טוטה? תגיד
תודה שאני לא מוריד לך שתיים במידי על זה שבכלל פתחת את הפה בלי רשות

זמיר: נכון, נגמרו לך המילים קודם. עכשיו אמרת לפחות 9 מילים.

גוזלן: נראה לי היו יותר

זמיר: בוודאות 9.

גוזלן: יותר

זמיר: מה יותר, איך יותר, תשע, הוא דיבר בדיוק תשע מילים

גוזלן: יותר

זמיר: בוא'נה גוזלן, אל תרגיז'תי

גוזלן: לא מרגיז ת'ך

זמיר: מרגיז

גוזלן: לא מרגיז

זמיר: מרגיז!

ברגמן: יאללה תסתמו כבר. די, נמאס לשמוע אתכם. טוטה, בלי משפט ובלי זיוני שכל אני אומר לך שהגזמת. התחצפת כלפי ותיקים, קראת להם באוזניהם "לא נורמלים- פסיכים". אסור לנו לשתוק על זה טוטה. אכזבת אותי. חשבתי שהצלחתי לחנך אותך. חשבתי שאולי נמליץ עליך לצב"כות במסלול מהיר. חשבתי שלא שכחת כל כך מהר טעם של נס יבש בפה. לא צריך משפט ולא צריך זיוני שכל טוטה. אתה פעור ובפעורים צריך לדעת לטפל.

זמיר: עוד שהם קטנים

ברגמן: נכון. אם לא תכבד את אבא שלך, את מי תכבד? אם לא תמלא את החוקים כאן, איך תמלא חוקים במקום אחר?

חוטה: אני מצטער, פשוט חשבתי שמה שקרה-

ברגמן: מה קרה? מה? נקבה מדממת הגיעה לתחום שלנו, אנחנו הרחננו אותה, יצאנו החוצה, רצינו לצוד אותה והיא ברחה. מסייעת אריות. אריות זה חיות טרף. לא מפונקים כמוך טוטה. עוף מפה ובשתיים בלילה תחזור עם מדים ואפוד מלא. עוף! (חוטה יוצא)

גוזלן: מה? מה עושים?

משולם: נראה לי קצת כמו פעם. ריצות.

ברגמן: לא, לא. פה צריך שהטוטה ילמד. יבין. ישלם. (שהיה..) אני יודע. (מחייך)

משולם: מה? מה? ספרו לי, מה? אלונקה עומדת? מה?

זמיר: אז מה מתוכנן?

ברגמן: נוהל עמוד ומכתב לאמא.

שתיקה.

משולם: צריך לצלם, שלא יפיצו סתם שמועות

ברגמן: שתיים עשרה וחצי בלילה כולם כאן. (מצמידים אגרופים)

תמונה 4

אוהל המ"פ. שולחן עבודה, מפות, כלי כתיבה. ארבעת הותיקים יושבים משני הצדדים.

זמיר: מי שמדבר מת

משולם: נראה לכם טוטה התלונן?

גוזלן: טוטה מת. הלילה טוטה מת.

משולם: נעשה לו מכתב לאמא כולל מיקוד נעשה לו

ברגמן: זה לא טוטה

משולם: אז מי?

ברגמן: הקצינה.

זמיר: מה קרה, אפשר לחשוב

משולם: טוטה בכל מקרה מת

ברגמן: היא הלכה לקודקוד שלה. אמרה לו מה שעשינו לה

זמיר: מה עשינו? זה היה צחוק.

ברגמן: בשבילך זה היה צחוק

זמיר: מה היא לא יודעת מה זה מאהל של מסייעת? כל חיילת יודעת שאסור להיכנס למאהל

גוזלן: אבל היא חדשה יא דבע, היא לא יודעת כלום מהחיים שלה מה זה מסייעת

משולם: אז לימדנו אותה ת'זונה שתדע

ברגמן: אף מילה על טוטה ליד קודקוד

משולם: נראה לכם קודקוד מזיין את מברגה?

גוזלן: מה יש'ך מפגר, הוא מביא במש"קית ת"ש

זמיר: לא נכון, בגל?

גוזלן: מביא בה

זמיר: כבוד.

גוזלן: מה כבוד מה, כונפה, לא הייתי נוגע בה עם סטיק לייט.

ברגמן: סתמו

איתי המ"פ נכנס. הם קמים ומצדיעים.

איתי: משוחררים. שבו. (מתיישב במקומו) טוב. זה לא יהיה ארוך. ברגמן- בתור החייל הכי ותיק בפלוגה אני אתן לך להתחיל.

ברגמן: להתחיל מה המפקד?

איתי: דבר. מה קרה שם עם הקמב"צית?

ברגמן: אין לי מושג המפקד.

איתי: אין לך מושג?

ברגמן: לא המפקד.

איתי: אתה בטוח?

ברגמן: חיובי המפקד.

איתי: אתה רוצה שאני אקרא לה? שתצביע עליך? שתגיד שאתה היית שם?

ברגמן: היא יכולה להגיד מה שהיא רוצה, אני לא הייתי שם.

זמיר: הוא לא היה שם, המפקד, אני עד

איתי: לא פניתי אליך זמיר.

ברגמן: הייתי באוהל עם זמיר, גוזלן, משולם וט- סליחה, חוטה.

איתי: כולכם הייתם באוהל?

כולם: כן המפקד

איתי: אז איך היא ידעה לומר את השם שלך ברגמן?

ברגמן: מאיפה לי?

איתי: אל תתחצף.

ברגמן: סליחה המפקד. אין לי מושג איך היא ידעה את השם שלי.

זמיר: המפקד, אולי מישוהו סתם צעק ת'שם שלו-

איתי: זמיר, תאמין לי שגם תורך יגיע. ברגמן, אני פונה אליך כי אתה הכי ותיק. אני מדבר איתך כי אני סומך עליך. אני מצפה מהחיילים הותיקים של הפלוגה שלי להיות דוגמה לצעירים, לכולם. לגדוד כולו. אם המג"ד קורא לי, ואני רואה באוהל שלו את הקמב"צית יושבת לבנה, מבוהלת, מספרת לי שהחיילים שלי התנפלו עליה, איימו עליה במקלות, נהמו כמו חיות, אז אני חייב להגיד לך, לכם, שאני מרגיש שנכשלת. אני מאמין שהשינוי שדיברתי עליו ביחס לצעירים צריך לחלחל לכולם, לגרום לתופעות מכוערות כמו זאת שהייתה הערב להיעלם. אתה רוצה להגיד לי ברגמן שאין לך מושג מה קרה?

ברגמן: המפקד, הייתי באוהל, היו צעקות. יצאתי החוצה כדי לראות מה קורה, וראיתי שסתם כמה חבר'ה צעקו, ואין כבר אף אחד.

איתי: עכשיו אתה אומר שיצאת מהאוהל.

ברגמן: לא אמרתי שלא יצאתי מהאוהל.

זמיר: תשאל את חוטה המפקד.

איתי: זמיר, עוד מילה והש"ג יהיה על שמך לשבועיים הבאים. טוב. גוזלן, זמיר ומשולם- צאו ותקראו לחוטה שיבוא מיד. ברגמן, תישאר פה.

השלושה קמים ומצדיעים. יוצאים.

איתי: עכשיו תשמע ברגמן. אל תעשה לי פוזות של כבש תמים, אני יודע שהיית שם, שצעקת עליה, שיכולת למנוע את זה ובחרת להיות חלק מהטירוף ואני יודע שאין לי דרך להוכיח את זה. תבין דבר אחד, אני מעכשיו רוצה לדעת מה אתה עושה כל הזמן. מהשכמה ועד 24:00 כל שעתיים אתה מתייצב ומדווח לי אישית שאתה נוכח. יש?

ברגמן: חיובי המפקד. (קם)

איתי: שב. לא סיימנו. מחכים לחוטה.

נכנסת גל.

גל: אני מפריעה?

איתי: לא. מה?

גל: רציתי לברר אתך משהו. לא משנה. אני אבוא אחר כך

איתי: לא, לא. חכי רגע. אני רוצה שתהיי פה. חוטה צריך להגיע.

גל: או קיי. (מתיישבת. שתיקה. פונה לברגמן) מה קורה נתי?

ברגמן: וואלה.

גל: (לאיתי) אני צריכה לומר "ברור לקיפול. יש לי כמויות של ניירת.

חוטה נכנס. עומד ומצדיע.

איתי: חופשי. שב חוטה. (אלי מתיישב) טוב. האמת שקראתי לך אלי כי משולם וגוזלן טענו שהיית אתם ועם ברגמן באוהל בזמן התקרית שהייתה עם הקמב"צית.

חוטה מביט בברגמן, בגל, באיתי. שותק.

איתי: אתה מאשר?

חוטה: מאשר מה המפקד?

איתי: שהם היו באוהל בזמן התקרית.

חוטה: (מביט בברגמן) מאשר המפקד

איתי: אני אנסח שוב, כדי שלא יהיו טעויות. גל עדה. אתה מאשר שהם היו בזמן התקרית באוהל, כלומר, הם לא היו חלק מההתנפלות על הקצינה.

חוטה: חיובי המפקד.

איתי: טוב. משוחררים.

חוטה וברגמן קמים ומצדיעים. פונים לצאת.

גל: רק רגע

איתי: שיחררתי אותם גל.

גל: כן, אבל אני חושבת שאלי לא מספר הכל.

איתי: חוטה, יש לך משהו שאתה לא אומר?

חוטה: לא המפקד.

איתי: ברגמן, 22:00 אצלי לדיווח נוכחות. ואחר כך ב 24:00.

ברגמן: כן המפקד.

איתי: משוחררים. (חוטה וברגמן יוצאים) מה העניין?

גל: היום דיברתי עם אלי.

איתי: אלי?

גל: חוטה. לא ראית את הכווייה שיש לו?

איתי: איפה?

גל: בצהריים ראיתי כווייה ברורה. מסביב לפה ועל הלחי. אני חושבת שהם מתעללים בו.

איתי: הוא אמר לך שמתעללים בו?

גל: לא. הוא אמר שזה מהמרק במטבח.

איתי: אז זה מהמרק במטבח.

גל: בחיאת, הוא מפחד מברגמן. כולם מפחדים ממנו. לא נראה לך מוזר ששלי ידעה לומר את השם שלו אפילו שהוא טוען שהוא לא היה שם?

איתי: שלי?

גל: הקמב"צית.

איתי: איך את כבר זוכרת ת'שם שלה

גל: זה התפקיד שלי.

איתי: טוב. זה לא התפקיד שלי

גל: נכון, התפקיד שלך הוא לשמור על החיילים שלך. חוטה צריך עזרה

איתי: גל, תעשי לי טובה ותתעסקי בעניינים שלך. יש לי מספיק על הראש.

גל: אני אומרת לך שקורה שם משהו.

איתי: איפה?

גל: אצל ברגמן וגוזלן באוהל. הם עשו לו זכור.

איתי: אין אצלנו זכורים. הייתה בדיקת מטה, ראיונות, עבודת שטח, סמויים אפילו. לא מצאו כלום.

גל: מתי?

איתי: לפני העלייה לקו. חלק מהנהלים החדשים של החטיבה. שתלו שני חיילים במפקדה.

גל: אז אולי לפני ארבעה חודשים לא היה כלום. זה לא אומר שעכשיו אין.

איתי: אם זה ירגיע אותך, אני אערוך בדיקות פתע, חידוד נהלים. אני אבדוק את זה.

גל: זה לא צריך להרגיע אותי. זה צריך להרגיע אותך.

איתי: אני לא צריך להירגע.

גל: אתה עקשן.

גל יוצאת. איתי קורא אחריה.

איתי: הקפה עדיין בתוקף?

תמונה 5:

בצד הבמה פנים החדר של גל. מיטה, כוננית, ארגז תחמושת משמש כשולחן קפה. גל יושבת וקוראת. אל מרכז הבמה שכעת היא מגרש המסדרים נכנסים הוותיקים, בלי ברגמן. הם מובילים את חוטה קשור עיניים, פה וידיים. הם עוצרים לפתע ומתכופפים. מאחוריהם עובר איתי, בדרכו לחדרה של גל. הוא משמיע שריקה. גל מחייכת.

גל: בוא ליצן. (איתי נכנס)

איתי: שכחת איך לשרוק?

גל: אף פעם לא ידעתי.

איתי: אז אני אלמד אותך. תעשי ככה- (מכווץ שפתיים)

גל: מי נתן לך דרגות.

מעבר למרכז הבמה- החיילים קמים.

גוזלן: בן זונה

זמיר: זה היה קרוב

משולם: איפה ברגמן?

זמיר: קלטתם אותו, הולך להביא בה. בן זונה

גוזלן: איפה ברגמן?

משולם: לא משנה. קשרו אותו לעמוד.

חוטה: (מבעד למחסום הפה) מה אתם הולכים לעשות לי?

גוזלן: שתוק טוטה. יאללה נמנם. מה אתה מסתבך?

זמיר: החבל בורח לי-

גוזלן: תביא אפס

משולם תולש את החולצה מעל חוטה. ברגמן מגיע

זמיר: תראו מי בא

ברגמן: בן זונה.

משולם: התייצבת אצלו? הוא כבר מביא במת"שית ש"ק. (מחקה זיון) הופ-היי הופ-היי-

גוזלן צוחק.

ברגמן: שקט מטומטם. תורידו לו ת'כיסוי מהעיניים.

זמיר מתיר את כיסוי העיניים מחוטה.

ברגמן: טוטה, אתה עכשיו תכיר מקרוב נוהל עמוד. אם יש'ך ביצים, אתה תעבור את זה. אחר כך תהיה תחזור להיות מועמד לצב"כיות. (פותח את חולצתו ומראה לטוטה את חזהו) אתה רואה את זה? נשאר צלקות. אני עברתי את זה. נוהל עמוד ומכתב לאמא. (חוטה נאנק) יאללה. מה נכתוב לאמא של טוטה?

משולם: אמא יקרה, מה שלומך? אני מצטער שהתחצפתי ל-

ברגמן: סתום משולם. (מוציא סכין) עשר אותיות.

משולם: עשר? זה הכל?

ברגמן: זה מספיק. אנחנו לא רוצים שטוטה יתפגר.

חזרה לחדר של גל.

גל: ברגמן התייצב?

איתי: אהה.

גל: אתה יודע שהם קוראים לו טוטה?

איתי: למי, לחוטה? כן, אני יודע. זה דווקא לא רע.

גל: אני חושבת שזה מגעיל.

איתי: זה הצבא. מה יש להם? כל היום במטלות, על הגדר, סריקות, מחסומים, מעצרים. אין להם כלום חוץ מהמשחקים המפגרים האלה.

גל: נוהל קפה וותיקים זה משחק?

איתי: מה פתאום נוהל קפה?

גל: זה מה שהם עשו לאלי חוטה.

איתי: מאיפה את יודעת.

גל: קראתי על זה קודם באינטרנט, על הנוהל הזה. ראיתי תמונות של חייל שנכווה בפה בדיוק כמו שחוטה נכווה. זאת אותה כווייה שראיתי.

איתי: את בטוחה?

גל: אני לא בטוחה, אבל לא נראה לי שזה באמת היה ממרק במטבח. גם לא היה שום דיווח על משהו במטבח.

איתי: מה נראה לך, שמדווחים על כל שטות?

גל: לא יודעת. אני רק יודעת שראיתי את הפחד בעניים שלו כשניסיתי לשכנע אותו לספר לי מה קרה.

איתי: מה עם נוהל קפה מ"פ?

חזרה למרכז במה.

ברגמן חרט בסכין על החזה של חוטה. השאר מחזיקים אותו בכוח וסותמים את פיו. הוא צועק בלי להישמע.

ברגמן: טוטה, עוד אות אחת ודי. (חורט) זהו. להקריא לך? נמנם, תקריא לטוטה את מה שחרוט לאמא.

זמיר: (מבוהל) א-מ-א א-נ-נ...

משולם: לא ככה. אגרוף על כל אות.

גוזלן: א (אגרוף)

משולם: מ (אגרוף)

ברגמן: א (אגרוף)

זמיר: (מהסס מעט) א (אגרוף חלש)

ברגמן: קח עוד אחד נמנם.

זמיר: אבל נתתי

ברגמן: זה נקרא לתת? זמיר, באמא שלי, אתה נקבה. זה טוטה. טוטה המניאק, שקרא לנו בשמות. שחושב שהוא יכול להתחצף.

זמיר: נ (אגרוף חזק)

ברגמן: טוב, עוד אחד-

זמיר: י (אגרוף) צ (אגרוף) ע (אגרוף) י (אגרוף) ר (אגרוף)

זמיר ממשיך להכות, גוזלן עוצר אותו.

גוזלן: די, די, הרגת אותו.

ראשו של חוטה שמוט. ברגמן מרים אותו ומשקה אותו מעט מים.

ברגמן: עכשיו אמא שלך תדע שאתה צעיר. גם חברה שלך. כל פעם שתסתכל במראה בשבועיים הקרובים תראה את זה ותזכור שאתה צעיר.

משולם: כמה זמן עכשיו?

ברגמן: ניתן לו שעתיים על העמוד.

גוזלן: שמעת טוטה? שעתיים וניקח אותך. (חוטה מחרחר) נראה לכם הוא בסדר?

ברגמן: יאללה. (יוצאים). חוטה נשאר על העמוד נאנק ורועד כולו)

חזרה לחדר של גל

איתי: מאוחר.

גל: תישאר...

איתי: פאק

גל: מה?

איתי: שכחתי ת'סיגריות. אני אלך להביא-

גל: עזוב, אני ממילא צריכה לצאת רגע. איפה?

איתי: במגרה משמאל למטה. נראה לי

גל: טוב. חכה פה. כמו שאתה. (יוצאת. לאחר כמה שניות חוצה את הבמה.)

מרכז הבמה.

זמיר נכנס בזהירות. מתקרב לחוטה ומתחיל להתיר אותו. חוטה מחרחרר ורועד. נופל על זמיר. זמיר מקלל. מתחיל לגרור אותו. גל שומעת אותם ומגיעה אליהם.

גל: מה זה? מה קרה לו?

זמיר: אה, לילה טוב. כלום, כלום. הכל בסדר

גל: אלי, אלי- הוא רועד- הוא פצוע- מה זה?

חוטה: אמא אני צעיר, אמא אני צעיר, אמא אני צעיר

גל: אל תזוז קובי, או שאתה מת. (רצה החוצה. זמיר בורח. חוטה ממשיך למלמל- אמא אני צעיר. נכנסים בריצה גל ואיתי)

איתי: רוצי למפקדה. תביאי את מאירסון. תקראו לאמבולנס.

חוטה: אני צעיר

איתי: ששש... יהיה בסדר חוטה.

תמונה 6

משרד המ"פ. ארבעת הוותיקים, גל ואיתי.

איתי: תחזור על מה שסיפרת לי.

זמיר: אתה לא יכול?

איתי: זמיר, זה כבר לא עניין של חשד. זה לא צעקות על קצינה במאהל, זה לא מעבר על נהלים. זה פלילי. זה תקיפה. זה בית סוהר. תשתף פעולה ואולי יתחשבו בך.

זמיר: עשינו לו נוהל עמוד

איתי: והחריטה על החזה

זמיר: ומכתב לאמא.

איתי: של מי היה הרעיון.

זמיר: של כולם.

איתי: זה לא מה שאמרת לי קודם.

ברגמן: זה היה רעיון שלי

גוזלן: גם שלי

משולם: גם שלי

ברגמן: תסתמו. זה היה רעיון שלי המפקד. הם לא אשמים. הם רק עזרו לי.

איתי: אתה משחק אותה גבר ברגמן?

ברגמן: אני לא צריך לשחק המפקד.

איתי: אתה לא גבר ברגמן. אם היית גבר היית בא לבד מול חוטה. אתה אפס ופחדן. גררת שלושה חברים שלך למעשה פלילי כי אתה פחדן.

ברגמן: אין לך מושג אתה. מה אתה מבין בכלל. בחיים ש'ך לא היית חייל במסייעת. טוטה היה חייב להבין את המעמד שלו. אחד כמוהו ואחר כך הכל מתפורר. אני מחזיק לך ת'פלוגה יא אפס

איתי: שמור על הפה שלך ברגמן. חוטה בבית חולים עם מכת קור וחבלות חמורות. הוא מוגדר פצוע במצב בינוני. מטומטמים. חסרים לנו אויבים? חסרות לנו סכנות? חוטה הוא האויב שלכם?

משולם: לא, המפקד. הוא לא אויב. הוא חבר. רק רצינו ללמד אותו לקח.

איתי: לקח? איזה לקח? על מה? על זה שהוא הגן עליכם? על זה שהוא שירת אתכם כמו עבד?

ברגמן: אני לא יודע על מה אתה מדבר.

איתי: זמיר סיפר הכל. על הנוהל קפה, על מה שבאמת קרה עם הקצינה. על העונשים שהמצאתם לחוטה. על זה שישבת עליו. שאסרת עליו לדבר. על ההצמדה לציוד שלך. הכל. זמיר הוכיח שהוא בן אדם. הוא חזר לשחרר את חוטה. אתם הייתם משאירים אותו למות על העמוד.

גוזלן: המפקד, מה אתה הולך לעשות?

איתי: הפעלתי נוהל דיווח התעללות. מצ"ח בדרך לכאן. כל אחד מכם יעמוד למשפט.

גוזלן: המפקד, אני מצטער- לא חשבת-

איתי: לא חשבת גוזלן? חשבת יותר מדי. חשבת שאתה מעל המפקד, מעל הנהלים. (ברגמן מגחך) כן ברגמן? יש לך משהו לומר?

ברגמן: זה הכל בגלל הנהלים. פעם היה ברור מי צעיר ומי וותיק. אתה באת והחלטת שאין יותר. אני חטפתי מכות, אגרופים, חרטו לי גם מכתב לאמא, ארוך יותר מהמכתב של חוטה. לא בכיתי כמו נקבה. לא השתנקרתי כמו זמיר הזבל.

איתי: זה לא מעניין אותי. יש נהלים, יש פקודות. אתה חושב כנראה שאתה מעל הכל.

ברגמן: יש דברים שלא תוכל לשנות המפקד.

איתי: אני לא אסבול תופעות של זובור, משפטי צעירות, וכל סוג של התעללות אצלי בפלוגה, נקודה. לך זה בכל מקרה זה כבר לא משנה ברגמן. אתה לפה לא תחזור

ברגמן: וואלה. אז תן לי לחדש לך משהו המפקד. על פי חוק צבאי אסור לחיילים לשהות במגורי בנות בשעת הלילה.

איתי: מה הקשר?

ברגמן: איפה היית הלילה?

גל: נתי, אל תלך לשם

ברגמן: הוא שלא יאיים עלי החבר שלך. למה מי הוא שיחליט אם אני יחזור לפלוגה שלי, לחברים שלי! פה זה הבית שלי, הדם שלי זורם כאן. פה כולם יודעים שאני זה הכבוד של מסייעת אריות. הוא בסך הכל קציץ מחורבן. אז אם הוא רוצה לדפוק אותי, בבקשה. אני אדפוק אותו. זין תחת זין.

איתי: סיימת?

ברגמן: כן המפקד.

איתי: הדם שזורם כאן הוא הדם של חוטה שאתה שפכת. אל תזיין ת'שכל על כבוד, כי כבוד זה משהו שיש לבני אדם שמבינים מה זה חברות, אנושיות, איכפתיות. לך איכפת רק שכולם ידעו מי זה ברגמן.

גל: די, איתי. זה לא

איתי: אף אחד לא זז מפה עד שמצ"ח מגיעים. בינתיים אני וגל יוצאים. יש שומרים בחוץ.

משולם: המפקד- הנשק שלנו

איתי: הנשק שלכם כבר לא שלכם. כבר שלחתי את המפקדים שלכם לקחת ת'דברים שלכם. הנשק חוזר לנשקיה. בזמן החקירה לא תהיו חלק מהפלוגה. תהיו חלק מהמפקדה החטיבתית. (יוצאים גל ואיתי)

גוזלן: בן זונה

זמיר: כן, מה זה הקטע הזה עם הנשק וכל הדברים שלנו- נראה לכם נוגעים לנו בדברים?

משולם: הוא התכוון אליך

זמיר: מה?

גוזלן: זמיר, אתה בן של זונה.

זמיר: מה? למה?

ברגמן: לא בן זונה. לא. לא. בר מינן. מכרת אותנו. אין בעיה זמיר. אתה תצא בזול. אבל לכל מכתב לאמא יש גם נ.ב. תקשיבו גוזלן ומשולם, אני לוקח הכל עלי. (הם מוחים) לא- לא- שקט! אני לוקח עלי, ואתם תצאו נקיים. אני אגיד שאימתי עליכם. שפחדתם ממני. אני אודה בהכל, אשתף פעולה, אני ישחק אותה תנאי מצוקה וכאלה. חודשיים מקסימום, וחזרתי. (משולם גוזלן וברגמן מחליפים כפות וחיבוקים. זמיר לבדו. האור יורד ונשאר רק עליו. חושך).

מערכה שניה

תמונה 1

כעבור חודשיים. הגדוד באימון ברמת הגולן. בוקר. אוהל הוותיקים. גזלן, משולם וחוטה.

גוזלן: כוס אמא של המ"פ המניאק.

משולם: אמן.

גוזלן: שיישרף לאמא שלו הכוס.

משולם: אמן.

חוטה: בשעה כזאת שחרית?

משולם: טוטה, איזה גבר אתה. עוד כואב מההסמכה לצב"כ אתמול?

חוטה: חארות. יכולתם לרפד ת'מקלות

גוזלן: טוטה אוהב את הכאב. הכאב חבר של טוטה.

זמיר נכנס לאוהל, ניגש לפינה שלו. מסדר.

זמיר: מה זה, איפה האי פוד? (שתיקה) טוטה, ראית ת'אי פוד שלי?

גוזלן: הצב"כ טוטה לא יענה למשטנקר המניאק.

זמיר: אני השארתי את האי פוד על הכרית. מי לקח לי ת'מכשיר?

משולם: השם נתן והשם לקח

גוזלן: יהי שם אלוהים מבורך

לאוהל נכנס ברגמן, לבוש מדי א'. זורח מאושר.

ברגמן: מישהו קרא לאלוהים?

גזלן ומשולם קופצים ממקומם.

גוזלן: ברגמן יא זבל-

משולם: מה אחי, זהו- נגמר?

זמיר חומק החוצה. חוטה מתיישב בצד.

ברגמן: ילדים, אחד אחד. אבא חזר. בוא חוטה, בוא.

חוטה קם בהיסוס. ברגמן פורש ידיו לחיבוק. חוטה מתקרב.

ברגמן: שמעתי שאתה צב"כ. ברכות חוטה. (טופח על שכמו)

גוזלן: מה חוטה- טוטה

ברגמן: חוטה. אין יותר טוטה.

גוזלן: אחי, מה נתנו לך שם, מכות חשמל?

משולם: לא, כרתו לך ת'אונה כמו בסרט הזה, נו, קן המומיה

ברגמן: קן הקוקיה מטומטם.

חוטה: היה לך שם זמן לסרטים.

ברגמן: איזה סרטים איזה. כל היום מסדרים ועבודות ניקיון. מה עושים?

חוטה: מתאמנים. יש תרח"ט מחר. היום מסדר מ"פ.

ברגמן: מסדרים, תרגילים, מה, נהייתם חיילים.

משולם: ת'לא מבין מה נהייה פה מאז שזמיר דפק אותנו. איתי

גוזלן: כוס אמא שלו

משולם: אמן, ביטל הכל. אין יותר צעירות, אין וותיקות. כולם עושים הכל.

ברגמן: מה זה הכל?

גוזלן: הכל. שמירות, תורנויות. הכל כולל הכל בגלל הבן זונה כוס על האמא שלו שתישרף באש הגיהנום

משולם: אמן.

ברגמן: וזמיר?

גוזלן: הוריד ת'ראש. משחק אותה נצנץ.

ברגמן: חודשיים דפוק בגלל נמנם.

משולם: אין יותר נמנם. הוא נהיה מן-מן-מניאק. זה השם שלו. ככה החליטה מועצת הוותיקים.

ברגמן: מה זה מועצת וותיקים- אמרתם שאיתי ביטל הכל

גוזלן: ביטל, אבל אנחנו במחותרת. יש מועצת וותיקים סודית

משולם: מוס

ברגמן: מוס?

משולם: ראשי תיבות: מועצת וותיקים סודית.

ברגמן: הבנתי. ומי ראש המוס שוקולד שלנו?

גוזלן: אחיך.

ברגמן: גוזלן? מי נתן לך להיות ראש של משהו.

גוזלן: למה דיבור נגוע אחי, למה

ברגמן: תירגע אחי. אני גאה בך. ראש המוסטפה. עוד דברים שאני צריך לדעת?

חוטה: מסדר כוננות בארבע.

ברגמן: יש לי קודם פגישה רומנטית עם איתי. חוטה, הכל טוב איתנו?

חוטה: הרגתם אותי אז

ברגמן: טוב, זמיר השתגע

חוטה: שכבתי שבועיים במחוזית ועוד שבוע בבית.

ברגמן: מה רע, קיבלת חופשה על חשבון הצבא. הפז"מ דפק. אצלי הזמן עצר מלכת בגלל נמ-מן-מניאק. חודשיים דפוק. חודשיים של קקה.

משולם: אז איך היה?

ברגמן: איך אתה חושב שהיה? מה נראה לך הייתי בפאקינג צימר?

גוזלן: בד אנד ברקפסט

משולם: מה פתאום זה פנסיון מלא

ברגמן: תסתלבטו חארות, אחיכם שכב על תלתלית מחושמלת בשבילכם. אם לא הייתי לוקח הכל עלי אתם הייתם בוכים כמו ילדות קטנות בכלא. מה שאני ראיתי שם היה גומר לכם ת'שאסי.

חוטה: מה ראית?

ברגמן: זה לא הזמן לצ'יזבטים חוטה. ישך מסדר כוננות אמרת, לא?

גוזלן: היו כוסיות?

משולם: תגיד לי אתה מטומטם? הבנאדם היה בכלא 6 לא בשווייץ.

גוזלן: סתום יא זבל, אני היה לי חבר שישב בכלא 4 ואמר היו שם משקיות הכי כוסיות בצבא שבכוונה שמים אותם שם בשביל להטריף ת'חיילים ושהמד"כים שם מזיינים אותם כל לילה והם צועקות כמו חיות בשביל לשגע ת'חבושים, עוד עוד, תזיין אותי חזק

ברגמן: אז פעם הבאה שאתה רואה ת'חבר הזה שלך תגיד לו שברגמן אמר שכנראה הוא היה מאושפז בפסיכיאטריה למה אין כוסיות ואין נעליים, ואין זיונים ואין כלום, והצעקות היחידות שיש זה של הבן זונה בתא לידך שחותך את עצמו כדי להשתחרר מהעולם, או של המד"כים הזונות

שעושים תחרות מי יצעק עליך יותר חזק ויותר מהר לנקות ת'בול קליעה המסריח מהחרא של כל הדרוזים והאתיופים והבדואים-

זמיר נכנס שוב. כולם משתתקים.

זמיר: ראיתם ת'אי פוד שלי או לא?

משולם: לא תגיד שלום לברגמן?

זמיר: מה קורה ברגמן?

ברגמן: חבצלות. מה איתך זמיר? כבר מצאת פקק לג'ורה?

זמיר: מה?

ברגמן: ההורים ש'ך ידעו איך לקרוא לך

משולם: זה השם משפחה שלו

זמיר: ברגמן, לא הייתה לי ברירה, נבהלתי ו-

ברגמן: עזוב.

זמיר יוצא.

גוזלן: טוב שחזרת שמונה נפיץ.

ברגמן: יאללה חיות. (יוצא)

משולם: טוטה, איפה האי פוד של זמיר?

חוטה: חוטה, לא טוטה

משולם: סתום טוטה. ברגמן כבר לא קובע כלום. אתה נולדת טוטה ותמות טוטה. איפה האי פוד?

חוטה מוציא מהכיס את המכשיר ונותן למשולם. משולם מרכיב את האוזניות ומקשיב כמה שניות.

משולם: איזה חרא מוזיקה. צלילים של צהובים.

הוא מוריד את המכשיר וזורק אותו. יוצא. חושך.

תמונה 2

משרד המ"פ. איתי וברגמן.

איתי: שמח שחזרת ברגמן

ברגמן: שמח לחזור המפקד

איתי: קיבלתי חוות דעת חיובית מהמד"כים שלך בכלא.

ברגמן: למדתי.

איתי: בבסיס אתה בן אדם טוב ברגמן.

ברגמן: גם בבית המפקד

איתי צוחק.

ברגמן: היה לי זמן לחשוב המפקד. חשבתי על הפלוגה. יש לי הרבה רעיונות איך לשפר פה דברים.

איתי: וואללה. מה צריך לשפר לדעתך?

ברגמן: תראה ת'כניסה לפלוגה, איזה הזנחה. חשבתי אולי נוכל לעשות גינה קטנה

איתי: גינה?

ברגמן: קצת פרחים, איזה עציץ, משהו. שיהיה יפה

איתי: מה נתנו לך שם, מכות חשמל?

ברגמן: כבר שאלו אותי את זה היום. מה שמעתי ביטלת את הוותיקות

איתי: לא ביטלתי את הוותיקות. ביטלתי את הצעירות, את הפריבילגיות של הוותיקים ואת היחס לצעירים. אני מצפה מהחיילים הוותיקים שיהוו דוגמה למקצועיות בשביל הצעירים.

ברגמן: טוב. סבבה.

איתי: יש בעיה ברגמן?

ברגמן: בעיה? מה פתאום. אני בשאנטי.

איתי: שאנטי?

ברגמן: בכלא בתא לידי היה איזה ילד שדפק מכות לעצור ערבי. הוא היה חייל טוב. המד"כים ניסו הכל בשביל לשבור אותו. הוא עיצבן אותם כי הוא לא היה מוכן לשתוק. תמיד הייתה לו מילה מיותרת בסוף משפט. הם היו מעירים אותו בלילה ולוקחים אותו לחצר וקורעים לו ת'צורה, אבל הוא לא נשבר. שאלתי אותו איך הוא לא נשבר, לא בוכה. אני בשאנטי, זה מה שהוא אמר לי.

איתי: התלוננת?

ברגמן: נראה לך? אם הייתי מתלונן אני הייתי חוטף. הורדתי ראש. הייתי נמלה. נמלה בשאנטי.

איתי: היה קשה ברגמן?

ברגמן: מה נהיית לי קב"ן? נראה לי גל משפיעה עליך.

איתי: הופה, נפתחנו ברגמן.

ברגמן: סליחה המפקד.

איתי: ראית את זמיר?

ברגמן: ראיתי

שתיקה

איתי: אני לא אוכל את ברגמן החדש.

ברגמן: מה לא אוכל?

איתי: את ברגמן הנמלה בשאנטי. אני מכיר ברגמן אחר. אני יודע שבינינו הכל טוב. באתי לבקר אותך, הבעת חרטה, רצון לחזור. הכל טוב ויפה. אבל אני מכיר אותך ברגמן. אתה לא שוכח. אתה לא תשכח. אתה לא תוותר למי שלדעתך דפק אותך.

ברגמן: תקרא לו

איתי: מה?

ברגמן: אתה תקרא לו, ואז נראה. אני מוכן לסלוח. אני כבר סלחתי. מה נשאר לי המפקד? חצי שנה ועוד חודשיים דפוק, ולא בא לי להעביר ת'קו הבא באנרגיות שליליות עם זמיר. תקרא לו. (איתי מתקשר. מזמן את זמיר. ברגמן מזמזם שיר כלא צבאי) יושב אני בין סורגים, כבול אני באזיקים, מתפלל לאלוהים שימותו מלשינים... הזמן לא זז שם. כמו בטון הזמן שם.

איתי: פה הכל זז. תחזור, תיכנס לכושר, תתארגן על הציוד. יש לנו תרח"ט מחר. עם חיל אוויר

ברגמן: מה, מטוסים? חי?

איתי: חי. מסוקים, מטוסים. שמח.

ברגמן: איזה כיף.

זמיר נכנס, מצדיע.

זמיר: קראת לי המפקד?

איתי: שב זמיר. ראית כבר את ברגמן?

זמיר: ראיתי.

איתי: ברגמן חוזר לפלוגה. אבל הוא לא יחזור לפני שיגיד לך משהו. יאללה ברגמן.

ברגמן: זמיר, אני סלחתי לך. אני לא כועס. מה שהיה היה. אני מבחינתי ממשך קדימה.

שתיקה.

איתי: זמיר, מה יש לך לומר?

זמיר: אין לי מה לומר.

איתי: אתה מקבל את החרטה של ברגמן?

זמיר: מקבל.

איתי: טוב. אתה יכול ללכת. (זמיר קם ומצדיע. יוצא)

ברגמן: טוב. זהו?

איתי: עוד רגע ברגמן. אני מאמין לך, אני חושב שאני מאמין לך. אבל אני עליך, לא מוריד ת'עיניים שלי ממך. אתה עדיין על תנאי כאן. הציוץ הכי קטן ואתה חוזר לעתלית.

ברגמן: אתה יכול להיות רגוע.

איתי: טוב. משוחרר

ברגמן: המפקד

איתי: אה?

ברגמן: בנוגע לגינה

איתי: גש לדהאן. הוא יארגן לך כלים. מצדי תשתול שם מה שבא לך. גינה. מה נהיה ממך ברגמן. משוחרר.

ברגמן: תודה המפקד

איתי: יאללה ברגמן.

ברגמן יוצא.

תמונה 3

צהריים. ברגמן עובר עם כלי גינון. גל נכנסת.

ברגמן: שלום למת"שית.

גל: מה קורה נתי? זהו?

ברגמן: זהו

גל: ומה זה? קיבלת עבודות רס"ר?

ברגמן: נראה לך? עוד לא גדל השפם של הרס"ר שיעביד אותי. זה הכל אני. מש"ק גינה פלוגתית.

גל: יפה לך.

ברגמן: תגידי, מה עשית למ"פ?

גל: מה עשיתי?

ברגמן: הוא רך.

גל: טוב. מה אתה רוצה שאני אגיד?

ברגמן: כלום. רק ציינתי שהוא רך.

גל: אני לא חושבת.

ברגמן: למה איתך הוא קשה?

גל: מצחיק ברגמן. (פונה ללכת)

ברגמן: חכי רגע

גל: מה?

ברגמן: תזרקי לו איזה מילה על החבר'ה.

גל: מה חבר'ה?

ברגמן: כולם מבואסים מהתחת. גוזלן, עוד שלושה חודשים בחופש"ש שוטף כלים? אבוקסיס עוד מעט סבא וטוחן ש"ג כמו טירון.

גל: לא ישבת אצלו לפני שעה?

ברגמן: ישבתי.

גל: נו? למה לא אמרת כלום?

ברגמן: כי לא ידעתי.

גל: אז תגיד לו. הוא רך לא? הוא יקשיב לך.

ברגמן: אין עלייך. איך סובבת את זה. הוא רך. אהבתי.

גל: אני יכולה ללכת?

ברגמן: את ממהרת?

גל: יאללה ברגמן, מה אתה רוצה?

ברגמן: סתם, כואב לי הראש. יש מצב את מארגנת לי אקמול?

גל: חזרת מהכלא נרקומן? בוא, אני אביא לך.

יוצאים. ברגמן מפזם את שיר הכלא שלו.

תמונה 4

ליד הכניסה לפלוגה, כמה אדניות עם עשבי תבלין חדשים. ברגמן, גל ואיתי.

איתי: מה זה?

ברגמן: שיבא.

איתי: וואללה.

ברגמן: זה שיח שיח. טוב לכליות. משתן.

איתי: וזה מה?

ברגמן: מה נסגר איתך המפקד? לא מזהה לוונדר?

איתי: אני רואה שאפשר לפתוח מחלקה לבוטניקה בפלוגה.

ברגמן: מעכשיו איך אומרים, אם חשקה נפשך בתה, רק תקטוף.

איתי: טוב ברגמן. אתה פטור מהמסדר כי עוד לא חתמת על כל הציוד, אבל אתה יכול ללכת לעזור לחבר'ה. מה שאתה יודע על הציוד אף אחד לא יודע. לך.

ברגמן: נתראה. (מפזם ויוצא)

גל: הוא אמר לך משהו על החבר'ה?

איתי: עשבים לתה. שר שירי אסירים. נהיה ליצן ברגמן.

גל: ליצן הוא לא היה והוא לא יהיה. מתחת לכל הנחמדות זה אותו ברגמן.

איתי: אולי. למה, הוא אמר לך משהו?

גל: לא יותר מדי. הוא ציין שהחברים שלו מבואסים מהתורנויות והשמירות.

איתי: אני מבין אותם

גל: כן, הוא גם אמר שאתה רך.

איתי: רך?

גל: רך

איתי: טוב...

גל: הוא מבשל משהו.

איתי: הוא לא מבשל כלום. הוא רוצה להשתחרר בשקט. יש לו כבר חודשיים דפוק, הוא לא יסתכן בעוד. את יודעת שהוא נלחם כדי לחזור לפלוגה? בפיקוד רצו להעביר אותו יחידה.

גל: זה מה שמדאיג.

איתי: מה?

גל: שהוא כל כך נלחם לחזור. יש לו כנראה סיבה טובה.

איתי: לא יודע. הוא נהיה- נחמד.

גל: הנחמדות שלו מזויפת, לא טבעית.

איתי: אין לי זמן לזה.

גל: אתה מפחד...

איתי: אני לא מפחד מכלום. אני פשוט חושב שהגיע הזמן שברגמן ירגיש כמו חייל רגיל. כמו עוד אחד. חלאס עם היחס המיוחד. זה מה שקלקל אותו. עודף יחס.

גל: זאת הבעיה? אתה ממש לא רואה. אתה לא קולט. הוא חזר לנקום.

איתי: איזה לנקום, מה לנקום? הבנאדם ישב אצלי באוהל ועשב סולחה עם זמיר. הבנאדם עשה פה גינה. מה את רוצה ממנו?

גל: ממנו כלום. אתה פשוט אידיוט.

איתי: גל, תרגיעי. מה יש לך?

גל: הוא לא בא לנקום בזמיר. זמיר קטן עליו. הוא בא לנקום בך. את זמיר הוא יכול היה לתפוס גם באזרחות. הוא רוצה לדפוק אותך. הוא רוצה להראות לכולם מי שולט בפלוגה. זה ברגמן. הוא לא השתנה, הוא לא מסוגל להשתנות, ומה שהכלא עשה לו זה בטח לא בכיוון של "שאנטי". אני במקומך -

איתי: (חותך) ואני במקומך הייתי סותם.

גל: מה?

איתי: סליחה-

גל יוצאת. איתי מפטיר קללה ויוצא אחריה.

תמונה 5

באוהל, החיילים מתארגנים לקראת המסדר. זמיר מסתבך עם אחת המחסניות שלו.

זמיר: כוססס אמק.

חוטה: מה קרה?

זמיר: נתקעה הזונה. לא קופצת למעלה.

גוזלך: זה מה שאבא ש'ך אומר לאמא ש'ך כל לילה

משולם: זה מה שאבא שלו אמר לאמא שלו בלילה שהם עשו אותו.

גוזלך: אני שם כסף שעשו אותך בתחת

משולם: ככה יצאת כזה חרא

צוחקים. זמיר מאדים.

חוטה: זה בטח הקפיץ. תפרק אותה מלמטה

משולם: (בקול צפצפני) כן, תפרק אותי זמיר, ככה אני אוהבת את זה, תפרק אותי מלמטה

זמיר מתנפל על משולם, מתחילה קטטה. ברגמן, שישב בשקט בצד מתערב ומפריד

ברגמן: די ילדות, די. מה קרה, מה? זמיר- שב שם. משולם, שב שם. תביא ת'מחסנית.

זמיר מגיש את המחסנית לברגמן. ברגמן מסדר את המחסנית.

ברגמן: בבקשה. כמו חדש.

זמיר: תודה.

משולם: מה תודה, תתפשטי

ברגמן: סתום משולם. מה קרה לכם? תעזבו אותו. אין לכם חשבון איתו.

זמיר: לך יש

ברגמן: אתה אמרת.

זמיר: אין לך?

ברגמן: לא יודע. יש לי?

זמיר: אתה נחמד מדי

ברגמן: זה חדש. אני נחמד. מדי.

זמיר: זה מפחיד. כאילו אתה לא אומר הכל

ברגמן: מה אתה רוצה זמיר? שאני אגיד לך שאתה חת'כת מלשן מניאק? שכל יום בכלא רק חשבתי איך אני חוזר ומזיין אותך?

זמיר: אתה לא?

ברגמן: בהתחלה, כן. אחר כך הבנתי שחבל על הזמן. אתה באמת סתם מלשן קטן ומושתן. אני לא אבזבז עוד דקה מהחיים שלי עליך.

זמיר: אז אנחנו בסדר?

ברגמן: לא יודע. אתה בסדר?

זמיר: אני מצטער.

ברגמן: לא מספיק.

זמיר: מה אתה רוצה? מה יהיה מספיק? אתה רוצה להחזיר, אז תחזיר כבר. נמאס לי לחכות.

ברגמן: תוציא ת'ראש הקטן ש'ך מהשק"ש, תסתכל מסביב. חברים פה אוכלים חרא בגללך. לא רק אני. כולם.

זמיר: מה בגללי?

ברגמן: בגללך חיילים וותיקים, עם כבוד, עם פז"ם של פילים טוחנים כמו צעירים מסריחים. זה לא איכפת לך?

זמיר: איכפת.

ברגמן: יפה. אז מה עושים?

משולם: מה עושים? מה יש לעשות? מה כבר הקקה הזה יכול לעשות? ללכת לבכות למג"ד?

ברגמן: אתם לא חושבים אחים שלי.

חוטה: יש לך רעיון. בישלת אותו כבר.

ברגמן: אני לא יכול לעשות כלום. קודקוד מחפש אותי.

משולם: על מה חשבת? מרד? כמו שעשו רובאית 12?

ברגמן: ומה יצא מזה? כולם יחטפו נפקדות, עריקות, עוד כלא.

חוטה: איתי

גוזלך: מה איתו?

חוטה: חשבת על איתי.

משולם: מה, נדפק לכם המוח, זה הקודקוד. אי אפשר לגעת בו.

ברגמן: לא צריך לגעת בו. הייתי היום בחדר של גל. ראיתי ת'מדים של איתי שם על הכסא ליד המיטה.

גוזלך: נו מה חדש. הוא מזיין אותה. הם חברים כבר חצי שנה.

ברגמן: לפי התקנה מספר 46, סעיף א לא יתקיימו יחסים מיניים בין מפקד לפקוד.

משולם: היה לך הרבה זמן שם בכלא, הא ברגמן, למדת את החוק בעל פה.

ברגמן: נראה לך, סתם אמרתי את זה ככה כמו ציטוט. אבל זה נכון.

גוזלך: אז נלך למג"ד ונספר

ברגמן: ונראה לך שהמג"ד לא יודע? אם גל לא מתלוננת, אז כולם מתעלמים. אתה יודע כמה קצינים מזיינים מש"קיות?

משולם: וואללה. למ"פ של פלוגה ד' יש חברה מש"קית חינוך. והסמ"פ של פלוגה ב' תוקע ת'פקידה הפלוגתית. כל מ"פ צריך מ-פ. מזרון פלוגתי-הבנתם? מ"פ- מ"פ-

גוזלך: אז מה עושים?

ברגמן: זה צריך להיות משהו מלוכלך. משהו שאי אפשר להתעלם ממנו. שזה יגיע לאלוף פיקוד, לרמטכ"ל.

חוטה: ונגיד שעשית את זה, ואז מה? איתי יעוף, ואז מה? יבוא קצין אחר, יותר צעיר, יותר מניאק.

ברגמן: או שלא. יבוא מ"פ חדש, יעשה ראיונות, יקשיב, אנחנו נדבר על מה שהלך פה, על החוסר צדק, מ"פ חדש יפחד לאבד את הוותיקים. זה הקריירה שלו. אם זה קצין שרוצה להמשיך הוא יפחד לגרום מרד.

חוטה: אולי גם איתי יפחד. תרמזו לו שהמצב בלתי נסבל, תאיימו בקטנה

ברגמן: נראה לך זה יזיז לו? הוא לא בונה על הצבא. זה התפקיד האחרון שלו. זה הסיכוי היחיד שלנו לקבל כבוד. ומגיע לנו כבוד.

גוזלך: אז מה חשבת לעשות?

ברגמן: זמיר

זמיר: אה? אני?

ברגמן: אתה. רוצה להראות שאיכפת לך?

זמיר: מה?

ברגמן: אתה חייב לי. אתה חייב למשולם, לגוזלך, לכולם. אפילו לחוטה אתה חייב. הגיע הזמן שלך זמיר.

זמיר: מה?

ברגמן: אחרי המסדר.

גוזלך: בחייאת ברגמן, עכשיו אנחנו במתח

ברגמן: הדרך למ"פ עוברת דרך החברה שלו.

חוטה: גל? מה אתה מתכנן? היא לא עשתה לך כלום

ברגמן: מה אתה קופץ טוטה, תירגע. נדבר אחרי המסדר.

תמונה 6

ברחבה, אחרי המסדר. לקראת ערב. חוטה ממתין. גל עוברת.

חוטה: הי-

גל: הי אלי

חוטה: יש לך רגע?

גל: בטח.

חוטה: מה את עושה אחרי ארוחת ערב?

גל: סליחה? למה?

חוטה: את בחדר שלך?

גל: אלי, אתה קצת מגזים. מה אתה צריך?

חוטה: אני לא צריך כלום. רק שתדעי שאת צריכה להיזהר. נראה לי שהם מתכננים משהו.

גל: מי מתכנן מה?

חוטה: את יודעת מי, ואני לא יודע מה, אבל אני במקומך הייתי נועל ת'חדר טוב. הייתי מחביא ראיות מפלילות.

גל: ראיות מפלילות? על מה אתה מדבר?

חוטה: המדים של איתי, של המ"פ.

גל: מה איתם?

חוטה: הם לא אצלך ליד המיטה?

גל: אולי. לא שמתני לב. לא יודעת. מה זה משנה?

חוטה: ברגמן אמר שהוא ראה ת'מדים בחדר שלך.

גל: אז?

חוטה: את לא מבינה?

גל: לא. תסביר לי.

חוטה: אם מישהו ידווח עליכם, שאתם ביחד

גל: ידעתי

חוטטה: מה ידעת

גל: שברגמן הנחמד זה רק כיסוי. ברגמן הגנן התמים.

חוטטה: עכשיו את מבינה?

גל: כן. בסדר, אני אדבר עם איתי ואסתיר את ה"ראיות המפלילות". אז זאת התכנית הגאונית שלו, להפוך למלשין בעצמו. אל תדאג, איתי כבר יסדר הכל.

חוטטה: לא שמעת ממני כלום

גל: ברור.

חוטטה: טוב.

חוטטה יוצא. גל מתקשרת לאיתי.

גל: הי... בסדר. שומע? אני צריכה שתבוא רגע. אני ברחבה. טוב. ביי.

תמונה 7

באוהל לאחר המסדר. ברגמן, משולם, גוזלן וזמיר

משולם: איפה טוטה?

גוזלן: מי צריך אותו

ברגמן: צריך את טוטה. גל סומכת עליו. אם היא תהיה בפנים בטעות אז הוא יקרא לה החוצה.

גוזלן: בפנים איפה?

משולם: מה התכנית ברגמן?

ברגמן: (מוציא בקבוקון מהכיס) זה.

זמיר: מה זה?

ברגמן: g-h-b. כמה טיפות במים שלה. אחר כך אפשר לעשות מה שרוצים.

גוזלן: מאיפה הבאת את זה?

זמיר: אני לא יודע ברגמן, זה –

ברגמן: היא שותה, היא מתמססלת, היא עושה מה שאומרים לה. אנחנו מזיינים אותה עם המדים שלו. אנחנו מצלמים. מעלים את זה לאינטרנט. איתי הולך הביתה. קאפיש?

זמיר: זה, זה, זה אונס- סם אונס-

ברגמן: מה יש נמנם? מעדיף להמשיך לטחון כמו צעיר? שכחת מה אתה חייב לנו? אתה חייב לי-

זמיר מהנהן.

ברגמן: אחד נכנס ושם לה במים, אחד שומר לראות שאפ'חד לא בא. החלון פתוח. הייתי שם היום ודאגתי לזה. היא תהיה בישיבה אצל המג"ד. אני אצל קודקוד באוהל. אתם יוצאים ומחכים שהיא תבוא. אחר כך היא מתמסטלת ואתם מבצעים. (נותן את הבקבוקון למשולם) שטוטה יבוא תיקחו אותו לעזור לכם. אני עף לקודקוד. יאללה.

תמונה 8

לילה, ליד החדר של גל. גוזלן, זמיר, משולם וחוטא. במקביל, ברגמן מגיע לאוהל של איתן.

גוזלן: יאללה זמיר, כנס.

זמיר: מהחלון?

משולם: יאללה זמיר, עברנו על זה כבר. ברגמן השאיר ת'חלון פתוח.

גוזלן: החומר עליך?

זמיר: עלי. כמה לשים?

חוטא: חומר? איזה חומר?

אותו זמן. המשרד של איתן. איתן מנסה להתקשר לגל. היא לא עונה. נכנס ברגמן. מצדיע.

ברגמן: מתייצב כמו שביקשת.

איתן: שב.

ברגמן: המפקד

איתן: כן?

ברגמן: כבר שתית תה שיבא? משתן. בריא לכליות.

איתן: לא. עוד לא שתיתי.

ברגמן שולף מהכיס צרור עלים.

ברגמן: רוצה עכשיו?

איתן: לא, לא. עוד משהו?

ברגמן: חשבתי אם יש לך כמה דקות, נדבר קצת.

איתן: באמת כדאי שנדבר קצת.

חזרה לחילים

משולם: טוטה, כמה רעש? פעם הבאה תהיה בתדריך. (לזמיר) שפוך הכל.

גוזלך: מה פתאום הכל. אם זה לא ילך שיישאר

משולם: ילך, ילך, אין מצב לא ילך. היא תמיד שותה מהבקבוק הזה.

זמיר: ואם היא תחליף ת'מים?

גוזלך: אז בשביל זה שיישאר עוד

חוטה: מה אתם שמים לה?

זמיר: ואם היא בכלל לא תשתה לפני שהיא תלך לישון? ואם איתי יהיה איתה שם?

גוזלך: אם ואם ואם ואם. יאללה זמיר ניפחת ת'שכל. יהיה בסדר. דאגנו להכל. ברגמן יעכב את קודקוד. כנס כבר.

זמיר: חוטה, אתה בא?

חוטה: זה לא מה שקבענו. אני לא ידעתי על שום חומר. חשבתי רק מצלמים את המדים

זמיר: תבוא בשביל שתעמוד ליד החלון לראות שאף אחד לא בא.

גוזלך: יש מצב הוא צודק.

משולם: חוטה, לך איתו.

חוטה: זה לא מה שברגמן אמר. איזה חומר?

משולם: אני המפקד בשטח.

זמיר: הבאתם מצלמה?

גוזלך מראה את האיפון שלו.

זמיר: טוב... אני שופך ת'חומר, ואז ישר יוצא. אחר כך שהיא תבוא אתם נכנסים.

משולם: גם אתה נכנס איתנו אחר כך.

גוזלך: מה אתה מתבייש זמיר? מפחד שיראו ת'זין הקטן שלך?

זמיר: אני לא. זה פשוט- למה צריך את כולם-

משולם: כי ככה, כי זה צריך להיות כמו אורגיה, וזה יעשה בלגאן.

חוטה: מה אורגיה?

זמיר: ואם החומר לא יעבוד?

משולם: החומר הזה חזק, היא לא תדע מה קרה לה.

חזרה לאוהל של איתי

איתי: גל דיברה איתי הערב.

ברגמן: וואללה.

איתי: אני רוצה שתהיה דוגרי אתי. אל תמרח ברגמן. מה אתה מתכנן?

ברגמן: מה אני מתכנן?

איתי: גל סיפרה לי שהיית אצלה בחדר.

ברגמן: כן, היא נתנה לי אקמול. מה הבעיה? אני יודע שאסור להיות במגורי בנות. גם לך אסור.

איתי: אם בא לך להתעסק אתי, תתעסק אתי. תעזוב אותה. היא לא קשורה.

ברגמן: היא לא קשורה? היא אחושרמוטה קשורה. היא משפיעה עליך.

איתי: אתה חוצה את הגבול ברגמן.

ברגמן: טוב.

איתי: מה טוב?

ברגמן: אתה המפקד.

איתי: אז מה אתה מתכנן?

ברגמן: לגמור ת'זמן שלי כאן וללכת.

איתי: אני עליך ברגמן. הדבר הכי קטן ואתה חוזר לכלא. (מנסה להתקשר שוב, מסנן לעצמו) איפה היא...

ברגמן: מי?

איתי: הא?

ברגמן: אתה מחפש אותה? היא אצל המג"ד.

איתי: היא לא. מאיפה אתה יודע שהיא הייתה צריכה להיות אצלו?

ברגמן: היא אמרה לי היום

איתי: משהו מסריח פה ברגמן. הישיבה אצל המג"ד בוטלה, וקבעתי איתה כאן, והיא לא עונה לי.

ברגמן: (מופתע) הישיבה בוטלה?

איתי: כן. (מנסה להתקשר שוב. ברגמן יוצא במהירות) ברגמן- ברגמן! (יוצא אחריו)

תמונה 9

בחדר של גל. גל, זמיר וחווטה. זמיר מכוון נשק אל גל. משולם וגוזלן נכנסים.

גל: אלי, תגיד לו להוריד ת'רובה

משולם: זמיר, אתה דפוק?

זמיר: היא לא הייתה אמורה להיות כאן. מישהו השתנקר.

חווטה: זמיר, בוא נלך, לא קרה כלום.

זמיר: זה אתה טוטה?

חווטה: אני מה?

זמיר: איפה היית אחרי המסדר? איפה היית שברגמן עשה תדריך?

גל: אז זה ברגמן. עד מתי תתנו לו לשחק בכם. אפסים

משולם: תסתמי. וגם אתם תסתמו.

גוזלן: מה נגיד לברגמן?

גל: זמיר, תוריד ת'רובה.

חווטה: ברגמן זה הבעיה הכי קטנה שלנו.

משולם: את לא תגידי לאיתי כלום

גל: אם תצאו מפה עכשיו, אני אגיד שרק דיברנו.

גוזלן: אנחנו באמת רק דיברנו

גל: קודם תגידו לי מה תכננתם לעשות

חווטה: עזבי. זה לא היה קורה בכל מקרה

משולם: מה זאת אומרת?

חווטה: אני הייתי מחליף ת'מים לפני שהיא הייתה שותה.

גל: מים? איזה מים?

גוזלן: טוטה, סתום ת'פה

זמיר: אני חייב לעשות את זה

גל: לעשות מה?

זמיר מוציא מכיסו בקבוק קטן.

גל: מה זה?

חוטה: זמיר, אל תהיה מטומטם

גל: זמיר, אתה רוצה להרוס ת'חיים שלך? אתה יודע מה אתה יכול לקבל על איום בנשק? נראה לך שההורים שלך יעמדו בעוד בן בכלא?

זמיר: תסתמי

משולם: לזמיר יש אח בכלא?

גוזלן: חחח, והצהוב הזה שיחק אותה תרבותי כל הזמן

גל: אתה יודע שהם תלויים כך

זמיר: תסתמי

חוטה חוטף את הנשק מזמיר. גוזלן מתנפל על חוטה ומנטרל אותו במכה עם הקת.

גל: תעזבו אותו- אני יוצאת

משולם חוסם את דרכה. זמיר מתקרב אליה

גל: אתה גמור זמיר, אני אדאג שכולכם תשבו על זה הרבה זמן

משולם: (אוחז בגל מאחור) אפשר גם אחרת, את יכולה פשוט להסכים

גל: להסכים למה? תעזוב אותי-

משולם: אין לנו ברירה, תביני, החבר המניאק שלך לא דופק רק אותך כל לילה. הוא דופק את כולנו עמוק בתחת כבר הרבה זמן. את נהנית שהוא דופק אותך ואנחנו סובלים. אין לנו ברירה

גל: תעזוב אותי, עזוב-

משולם פותח את הפה שלה בכוח בעזרת זמיר, זמיר משקה אותה בסם. היא יורקת עליו. הוא מתרגז וסוטר לה כמה פעמים. היא מתעלפת.

גוזלן: אתה דפוק?

זמיר: בת זונה. ירקה עלי הבת זונה. החומר עלי, החומר נשפך עלי

משולם: יאללה- בוא נגמור עם זה

השלושה מרימים את גל המעולפת אל המיטה. מפשיטים אותה. גוזלן נותן לזמיר מדים של קצין.

זמיר: למה אני ראשון? אמרתם שביחד

משולם: אני צריך לצלם מטומטם

גוזלן: אני צריך לשמור על טוטה

משולם: יאללה, תכניס לה כבר. תראה אותה, דווקא כוסית

זמיר מתפשט לאט.

משולם: נו! יאללה- אין זמן

זמיר: אבל עכשיו טוטה ילשין, וגל תתעורר ותספר הכל

גוזלן: אם נשאר חומר ניתן לשניהם עכשיו והם לא יזכרו כלום

זמיר: ככה זה עובד? אתם בטוחים?

משולם: יאללה זמיר יאללה

זמיר: נראה לך שיעמוד לי ככה

משולם: מה אתה רוצה שטוטה ימצוץ לך? תעמיד אותו כבר ונגמור עם זה

גוזלן: תכניס לה לפה, זה מספיק. שיראו ת'פנים שלה ות'דרגות שלך

זמיר: אני לא- אני- אני (מתחיל לבכות)

משולם: בן זונה!

גוזלן: יא מטומטם, מה אתה מחכה?

נשמעים קולות ריצה. ברגמן נכנס.

ברגמן: מה קרה?

משולם: היא חיכתה לנו

גוזלן: בוא נעוף אחי

משולם: כססאממממק אכלנו אותה

ברגמן: אף אחד לא זז.

זמיר: ברגמן, אני לא- אני- לא-

ברגמן: צילמתם?

משולם: לא. הבן זונה כבר שעה עם הזין ביד.

ברגמן: זמיר, תכניס לה כבר. חייבים לצלם עכשיו.

גוזלן: מה זה יעזור, אם אתה פה, אז הוא כבר יבוא גם

ברגמן: סתום גוזלן. זמיר, תכניס לה עכשיו אם אתה רוצה לצאת מזה בחיים

משולם: אבל היא תזכור הכל. חוטה ידבר. אנחנו בכל מקרה גמורים

ברגמן: אם יהיו לנו תמונות אז יהיה על מה להתמקח אתו. גוזלן, תעזוב את טוטה וצא לעכב את איתי.
אל תיתן לו להיכנס עד שאני אומר.

גוזלן יוצא. ברגמן מתקרב לזמיר. מדבר בשקט.

ברגמן: אתה מבין למה אתה חייב לעשות את זה? (זמיר מהנהן) יופי נמנם. אתה חייב לעשות את זה בשביל שיהיה לך סיכוי מול איתי. רק תמונה אחת. זה הכל.

זמיר: גם אתה יכול, אתה יכול גם, אתה יכול לדחוף את שלך

ברגמן: לא נמנם. אני לא. אני שם זין על הכלא. לא איכפת לי עוד שנה שם. אתה לא.

זמיר: אנחנו רק צריכים תמונה, זה לא משנה מי דוחף לה

ברגמן: אתה לא מבין הא? אתה חרא קטן, אתה חושב שאני מטומטם? אני אדחוף ואתה אחר כך תספר שהכרחתי אותך, שלא ידעת, שלא חשבת. אתה חושב שתדפוק אותי שוב? אתה תכניס ת'זין שלך לפה שלה כדי להוכיח לנו שאתה אח. שאתה חבר. שאתה לא סתם שטינקר מניאק בן זונה. שאתה מבין מה זה לתת ת'חיים שלך בשביל האחים שלך. אתה חייב לי חודשיים מהחיים יא זבל. אתה תעשה את זה.

זמיר: אבל אני לא יכול!

ברגמן: אפס! זבל! (תופס את זמיר בידיים מאחורי הגוף, ודוחף אותו על המיטה.) משולם – בוא כבר-

קולות מבחוץ, איתי מתקרב.

ברגמן: אם אתה לא עושה את זה עכשיו, אז אתה סתם מלשין מניאק. אפס קטן ומחורבן. זמיר, אני יודע שאתה מסוגל, שיש לך את זה, שאתה יודע להקריב למען האחים שלך. עכשיו לאט לאט, בלי לחץ, אם אתה רוצה סיכוי לצאת מזה, אם אתה רוצה שלנו יהיה סיכוי לצאת מזה, תפתח לה את הפה ותכניס לה. טוב? נמנם, יש לך אותי, שמונה נפיץ מאחוריך.

זמיר מייבב ומכניס את הזין שלו לפה של גל המעולפת. משולם מצלם. איתי פורץ פנימה. גוזלן אחריו. הוא מזנק על זמיר ומעיף אותו. מגן על גל.

זמיר: אני לא רציתי. אני לא רציתי

איתי: (מתקשר) כן. איתי, מ"פ מסייעת. אני צריך חובשים ורופא דחוף למגורי בנות. ותעיפי ת'מג"ד לפה. עכשיו! (מסיים) יורד מהמיטה. מכסה את גל בבגדים. הוא נסער. מנסה להתגבר על רגשותיו) כולכם עכשיו עצורים. אף אחד כאן לא זז עד שאני אומר.

ברגמן: משולם?

משולם: מה?

איתי: שקט! לסתום את הפה!

ברגמן: כמה צילמת?

משולם: יש חמש תמונות.

איתי: איזה תמונות?

ברגמן: אתה מחובר?

משולם: למה?

ברגמן: לאינטרנט מטומטם.

משולם: ברור.

ברגמן: המפקד. משולם עכשיו יכול לעשות ממך צחוק, מהחברה שלך זונה, ובכל הארץ ידעו שהחברה ש'ך מזדיינת עם הקצין שלה.

איתי: מה עשיתם? דיר באלאק, משולם-

ברגמן: תירגע. התמונות עדיין לא באוויר. אבל התמונות יהיו באוויר אם לא תעשה מה שאני אגיד לך.

איתי: מה זה? אתה סוחט אותי?

ברגמן: אנחנו לא ניעצר. אנחנו רק נקלענו לקטטה בגלל שטוטה המניאק ניסה לאנוס ת'חברה ש'ך. אתה תעזוב את הפלוגה. טוטה ישלם על זה שהוא הלשין עלינו. זהו.

איתי: מה נראה לך? בן זונה מטורף! זה משחק? אתה איזה סופרמן? אתם אנסתם את גל, אתם הפשטתם אותה, סיממתם אותה

ברגמן: משולם- שלח

זמיר: רגע! לא, אל תשלח-

גוזלך: מה אתה עושה מטומטם?

זמיר: אני מטומטם. אני זבל, אפס. זה אני שם בתמונות, עם, עם, עם הזין

ברגמן: מה זה משנה אידיוט, מה זה משנה

זמיר: זה הכל בגללך, ברגמן, הכל בגללך, שאתה מדבר אני מתבלבל, אני לא מצליח לחשוב שאתה לוחץ, אני לא באמת יודע... מה עשיתי, מה עשיתי?

איתי: מצדי תשלח את התמונות משולם. שלח, שלח! גיבורים! גברים! הראיתם לי מה זה. דפקתם אותי, את החברה שלי, איזה גברים. אפסים חסרי מוח, אתם תשלמו על כל שנייה שהייתם פה.

זמיר: אתה דפקת אותי המפקד, אתה גילית להם שאני הלשנתי, אתה הרסת, אתה וגם ברגמן, וגם משולם וגוזלן ואפילו טוטה, אתם כולכם חושבים שאני סתם, שאני אפס

איתי: אתה תשלם זמיר על מה שעשית. הפעם לא תתחמק. הפעם לא תוכל להגיד שברגמן פה וברגמן שם. אתה ישבת על החברה שלי עם הזין שלך בתוך הפה שלה יא בן זונה! (מתנפל על זמיר. ברגמן מפריד) עזוב, עזוב! מה יגידו ההורים שלך שהם יראו ת'תמונות, הא זמיר? מה הם יחשבו? מה הם יעשו לבד בבית שאתה תהיה בכלא תא ליד האח הגדול שלך? הייתי דופק בך עכשיו צרור

זמיר: אני לא רציתי, אני לא- אני לא! אני לא! אני לא! (זמיר רץ החוצה. חושך- נשמעת יריה.)

תמונה 10

כעבור כמה שבועות. מיטת בי"ח. זמיר על המיטה, ראשו חבוש חלקית. נכנסת גל. לבושה "אזרחי". היא מתקרבת לאט לעברו. זמיר נדרך, מביט בגל בעיניים פעורות. זו בקושי רב כלפי מעלה במיטה.

גל: איך אתה נראה. כמו מומיה. אל תפחד, אני לא אעשה לך כלום. אם היית יכול לדבר היית שואל אותי עכשיו למה באתי. היית חייל שלי, לא? כשהיית צריך אישור לצאת בגלל שאבא שלך שוב נעלם, ואמא שלך לבדה, או כשאח שלך – אז ידעת לבוא ולבקש עזרה. נראה לי שגם עכשיו אתה צריך עזרה.

זמיר כותב משהו ומראה לה.

אתה מצטער? אתה מצטער... מצטער. תצטער, תצטער, יש לך על מה. אתה יודע מה, ראיתי את התמונות לפני כמה ימים. אף אחד לא רצה להראות לי, אני פתחתי את תיק הראיות של התובע, בלי שהוא ידע. ראיתי שם. ראיתי... אני לא מצליחה להבין זמיר, לא מצליחה. אני מנסה להבין, אני משחזרת מה שאני זוכרת, וקראתי את העדויות של כולם, כולל את שלך, ואני לא מצליחה להבין. באתי כדי שאולי תוכל לעזור לי להבין. אני לא מבינה למה, למה. למה? למה המשכת, למה ישבת עלי ובכל זאת המשכת, אפילו שהכל כבר נגמר, היה לכם ברור שהתכנית שלכם נהרסה, שלא תצאו מזה חלק כמו שתכננתם. אני לא מבינה למה. למה לא יכולת להיות גבר ולעמוד מול ברגמן ולומר שלא. למה המשכת? למה זמיר?

זמיר כותב משהו ומראה לה.

ברגמן הכריח אותך? איך? הוא כיוון אליך נשק? הוא תפס אותך בכוח? איך הוא הכריח אותך? הוא לא הכריח אותך. אתה רצית, אתה רצית להוכיח להם שאתה מסוגל, שאתה גבר, שאתה חלק מהם, שאתה סתם מלשין מניאק כמו שהם חשבו, אתה השתמשת בי, בגוף שלי, בפה שלי, ב, ב- למה? למה? כי אתה סתם אפס. כי לא היית מסוגל להיות באמת גבר. להיות פשוט בן-אדם.

זמיר כותב משהו ומראה לה.

לא, לא. לא. אף פעם. לא. אני לעולם לא אסלח לך. לא לך, לא לברגמן, לא לאף אחד. אבל אני אחראית. אני בן-אדם. אני אמשיך לבוא לבקר, לראות מה שלומך. גם כשתצא מכאן ותהיה בכלא, או בכל מקום- אני אמשיך לבוא... הבאתי לך משהו. (מוציאה מתיקה מעטפה) קח, תסתכל.

(יוצאת. זמיר מוציא תמונות מן המעטפה מביט ומייבב בלי קול)

חושך.

סוף.